

637

Nr.
van het arrest

Nr. 2004/1792
van het repertorium

Nr. 873 P 99
van het parket-generaal

Urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

pasteibakker
geboren te
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
bij de balie van

advocaat

VERDACHT VAN TE : I sedert 17 maart 1997 tot de dag der
dagvaarding :

Als eigenaar op het onroerend goed gelegen te ZONHOVEN gekadastreerd
of geweest zijnde a. , eigendom van
M.X. Hasselt nr. gevestigd te

Instandhouden van de uitbreiding van een bakkerij op het gelijkvloers
(uitbreiding met oppervlakte van ongeveer 142,7 vierkante meter, keuken
en living uitgebreid met bouwdiepte van 3,72 meter, oprichting van een
wasplaats) en op de bovenverdieping (uitbreiding met opslagruimte van
ongeveer 61,7 vierkante meter)
zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde
ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing
van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de
Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van
de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet
van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en
van de stedenbouw;
de plaats te herstellen in de vorige toestand;
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000,- Fr. per
dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 06.04.1999
en ambtsshalve ingeschreven.
Ontvangen : 2.057 frank. De Bewaarder (get.)

*** **

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens akte van aankoop d.d.
17/3/97, ontvangen op 27/3/97 door notaris te

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op :

- 9 juni 1999 door de beklaagde tegen al de schikkingen van het vonnis te zijne laste uitgesproken,
- 9 juni 1999 door het Openbaar Ministerie tegen voornoemde beklaagde,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op **8 JUNI 1999** door de 13e kamer (één rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te **HASSELT** dewelke, recht doende in correctionele zaken, besliste als volgt :

Stelt vast dat de ten laste gelegde feiten dienen te worden gepreciseerd als volgt : vanaf 17.03.1997 tot de datum der dagvaarding zijnde : 27.03.1999.

Verklaart beklaagde plichtig aan deze feiten.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZESTIEN DAGEN.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 19.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

Beveelt het herstel in de vorige staat, hetgeen impliceert:

- afbraak van de koel- en diepvrieskastruimte, de werk- en opslagplaats, de stookolieruimte, rijskast en toiletruimte,
- een gedeeltelijke slooping van keuken en living (met een bouwdiepte van 3,72m) alsmede van de wasplaats.

- de slooping van de opslagruimte met een oppervlakte van 5,90m x 10,64 m op de bovenverdieping,

en dit binnen het JAAR nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, in totaal begroot op de som van 2.822 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

* * *

Gelet op het proces-verbaal van terechtzitting van 11 december 2003 van de Negende Kamer van dit Hof van beroep waarbij de behandeling van deze zaak onbepaald uitgesteld werd;

Gelet op de dagstelling bij exploit van gerechtsdeurwaarder in datum van 29 januari 2004 op verzoek van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen waarbij de zaak gesteld werd op de terechtzitting van 11 maart 2004 voor de Twaalfde kamer van dit Hof van beroep;

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn
middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat bij de balie van

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving, zodat de tenlastelegging thans dient gelezen als volgt:

"te van 17 maart 1997 tot 25 maart 1999

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en, na 24 maart 1997, op de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de voormelde wet van 29 maart 1962 (B.S. van 15 maart 1997)

zonder vroerafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, op het perceel, gelegen te aan eigendom van de ingeschreven in het handelsregister te onder nummer en gevestigd op voornoemd adres, ten kadaster gekend onder

een uitbreiding van een bakkerij op het gelijkvloers met een oppervlakte van ongeveer 142,7 vierkante meter en met een keuken en een gedeelte van de living met een bouwdiepte van 3,72 meter en met een wasplaats, en op de bovenverdieping met een oppervlakte van ongeveer 61,7 vierkante meter, te hebben instandgehouden

de feiten onder de hogeromschreven tenlastelegging thans strafbaar gesteld zijnde door de huidige artikelen 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van het Vlaams Parlement van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999), zoals gewijzigd door

- artikel 2 van het decreet van het Vlaams Parlement van 28 september 1999 (B.S. van 30 september 1999 - tweede uitgave)
- de artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van het Vlaams Parlement van 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000)
- de artikelen 5 en 8 van het decreet van het Vlaams Parlement van 7 december 2001 (B.S. van 28 december 2001 - tweede uitgave - erratum B.S. van 12 januari 2002)
- de artikelen 2 en 3 van het decreet van het Vlaams Parlement van 1 maart 2002 (B.S. van 16 april 2002 - tweede uitgave)
- de artikelen 6 en 7 van het decreet van het Vlaams Parlement van 8 maart 2002 (B.S. van 23 maart 2002)
- de artikelen 7, 8, 9 en 12 van het decreet van het Vlaams Parlement van 4 juni 2003 (B.S. van 22 augustus 2003)
- de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 (B.S. van 29 januari 2004)";

Dat de beklaagde van deze actualisering in kennis gesteld werd zowel bij de dagvaarding tot dagstelling d.d. 22 maart 2001 voor de terechtzitting van de Negende Kamer van dit Hof van beroep van 7 juni 2001 als aanvullend bij de dagvaarding tot dagstelling voor de terechtzitting van de Twaalfde kamer van dit Hof van beroep van 11 maart 2004 alsmede ter terechtzitting van deze kamer van dit Hof van beroep d.d. 11 maart 2004 en hij zich daarop heeft kunnen verdedigen, de feiten voorwerp van de strafvordering uitmakende daardoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals door de eerste rechter in de tijd nader omschreven en thans geactualiseerd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan

de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat het perceel waarop de wederrechtelijke instandhouding geschiedde gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied m.n. natuurgebied zoals door de wet aangegeven en het niet aan de rechter toekomt om nog nader te beoordelen of een natuurgebied, naargelang bepaalde omstandigheden, al dan niet als ruimtelijk kwetsbaar kan aangezien worden;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, de beklaagde dient bestraft met een geldboete van 50 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 247,89 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen; dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de bedragen uitgedrukt in de vroeger gangbaar nationale munt worden omgezet en afgerond overeenkomstig artikel 1 van EG Verordening nr. 2866/98 van 31 december 1998 van de Raad van de Europese Unie over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten die de euro aannamen en de artikelen 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;

Overwegende dat de straf ten tijde van het plegen van de feiten verschilt van de straf op heden zodat het Hof bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf oplegt, m.n. deze zoals bestaande ten tijde van het plegen van de feiten;

Overwegende dat de beklaagde, die thans over een blanco strafregister beschikt, in de wettelijke voorwaarden verkeert om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen;

Dat het laatste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat de beklaagde ondertussen een andere ingesteldheid heeft aangenomen ten opzichte van zijn maatschappelijke plichten en maatschappelijke beperkingen;

Dat derhalve, mede gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van de beklaagde en met het oog op het bevorderen van de reclassering van de beklaagde, het aangewezen is met betrekking tot de feiten zoals nader in de tijd bepaald en geactualiseerd aan beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele geldboete te verlenen;

Dat dit uitstel de beklaagde er hopelijk zal toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; dat de duur van het uitstel dient bepaald op drie jaar teneinde een maximaal preventieve werking te verkrijgen;

Overwegende dat de herstellvordering zonder voorwerp geworden is aangezien intussen een volledige regularisatie bekomen werd met betrekking tot het te dezen initieel gevorderde

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2^o van de wet van 24 december 1993

- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001

Ontvangt de hogere beroepen,

Actualiseert de feiten zoals hiervoor vermeld (pagina's 4-5);

Bevestigt het bestreden vonnis in zo verre het:

- de feiten in de tijd preciseert,
- de beklaagde schuldig verklaart aan de hem ten laste gelegde feiten zoals in de tijd nader omschreven en zoals thans geactualiseerd;

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend;

Veroordeelt de beklaagde tot geldboete van 50 : 40,3399 euro, te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 247,89 euro (TWEEHONDERD ZEVENENVEERTIG EURO en NEGENENTACHTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE jaar van heden af wordt uitgesteld;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde in de overige kosten van beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 138,52 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
ACHT APRIL TWEEDUIZEND EN VIER

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier